

KroM

16. 5. 2011

Smrt

- **Úvod – reakce na minulý KroM – téma Životní cesta**
 - Velký ohlas vzbudil Janův příběh „Nocleh v kočárkárně po návratu z minulého KroMu“
- viz zápis z dubnového setkání
 - Související diskuse: Komu byste zavolali, kdybyste neměli kde přespat? Zavolali nebo zazvonili byste vůbec? A koho byste naopak v noci pustili přespat k sobě? Koho ne
- **Téma: smrt – blížíme se ke konci desetidílného cyklu...**
- **Jaké bylo vaše první setkání se smrtí? – Řízená imaginace: Návrat do dětství, zkuste si vzpomenout na první setkání se smrtí (člověka, zvířete)...**
 - Nic moc, to prase drsně kvičelo
Táta / táta / táta
Holky / sex / mrdat
Stopy krve / to uběhnu, to dám
Nicotní mravenci

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

To prase děsně kvičelo. Babička s dědou - chovali prasata. Prasata kvičela, když je řezník střílí, ale hned neusmrtí. Táta a jeho smrt. Stopy krve - první, co jsme viděli, když táta umřel - pořezal si nohy při sebevraždě. To uběhnu - to dám - běžel jsem pro pomoc babičce - v devíti letech - poprvé jsem to uběhl. Obranné mechanismy. Sex-sex-sex. Mrdám, tedy jsem. Nicotní mravenci... ti zrzaví... jsou fakt kyselí. První doteky se smrtí (hmyzu). Největší zvíře, které jsem usmrtil, byla myš (jinak mám za sebou mouchy, komáry, vosy, včely, pulce, nákej ten brouk).
- Jako malej, můj první vjem. Bylo po dešti – do toho zasvítlo sluníčko. Viděl jsem se

malinkej na dětský postýlce. Vždycky jsem si uvědomoval, že všichni mrtví (babička, pes) zmizeli. Bral jsem to tak, že lidi, věci mizej.

- Na Moravě. Klasickej pohřeb v kapličce: zvony. Hráli jsme si na kovboje, dělali jsme čestnou stráž u kapličky – dva špunti s flintama. Vzduchovkou jsme stříleli na vrabčáky a jeden to koupil; došlo mi, že to není prdel... ale naštěstí byl jen omráčenej, za dvě minuty odlít...
- My jsme takhle zabíjeli pulce, s klukama jsme mlátili pulcema o zed'.
- Smrt nepřichází, člověk ji vyhledává. Ulovili jsme kapra, dávali jsme jim do pusy nábojnice, který měly vybuchnout; byl jsem tam, neprováděl jsem to. Byl jsem tam spíš sociálně...
- Z dětství mě žádná vzpomínka nenapadla, z pozdějšího věku – smrt babičky. Tak to není, musí to běžet dál. Smutná atmosféra, nic takového jsem doposud nepoznal. Chtěl jsem, aby babička nebyla mrtvá, protože máma to brala silně, brečela – chtěl jsem ji od toho ušetřit. Pak jsem zdrhnul, brečel jsem jinde, možná proto, abych nezatěžoval ty ostatní. Těžkosti v krku, když se mělo jíst – ten vzlyk.
- Lidi mizeli. Psi mizeli. Vlastně nevím, jestli jsem kdy viděl mrtvého člověka. Pro mrtvoly byly myši v pastičkách, ale to všechno byly věci. Taky jsme vykopali myší hnízdo... Chtěl jsem pomoc zraněný veverka, skončil jsem to lopatou. (Vzduchovka nepomohla.) Pak jsem ji pohřbil. Pálily mě oči, nevím, jestli jsem brečel.

Nikdy jsem neviděl mrtvolu / veverka v plotě / mrtvé myši atd. byly jen věc

- Mně se objevovala mozaika toho všeho. Zima, sud asfaltu. Velký kluci chytali myši a házeli je do toho asfaltu. Pocit hrůzy a pocit, že to nedokážu.
- Dědeček – nemocnej – trávil jsem s ním prázdniny, léto. Pak jsme za ním byli v nemocnici – pohřeb za účasti široký rodiny. Pohřeb se vším všudy.
- Otcův otec: roztroušená skleroza. Krev z nosu. Domov důchodců. Pak taky zmizel.
- Jídlo: to je povolená smrt.
- Pohřební průvod muzika rakev.

Z toho zážitku jsem napsal báseň:

kotě v náruči škráblo mě
do ruky smrt pod oknem
v průvodu průvodem valí se

sklo v okně praská trhliny
na římse okenní záclony vlají
pod nebem (ne)zčernalým modrým
pohřební kapela hraje tóny vyplňují
ovzduší a kotě z náruče mizí
valí se ven škrábanec
na dlani průvod mizí za kopcem

Smrt jen tak bokem.

Pod oknem.

A jinak? Mrtvé kočky, psi, žáby, hlemýždi. Zabití králíka jako iniciační obřad. Neměl jsem ten správný švih, musel jsem ho podříznout nožem.

Jinak mě smrt mījela. Smrt jsem vytěšňoval. (Kromě té chvíle s kotětem a pohřebním průvodem...) Děda zemřel až někdy kolem mých třicátin.

- Kdysi – v jedenácti letech – jsem našel na silnici káně. Běžel jsem s ním k veterináři. U něj mu přestalo bít srdce – poradili mi, že ve Švihově je pán, který mi ho vycpe.
- Když jsem byl malej, měli jsme kořata; nejhezčí z nich byl Valda. Jednou jsem je chtěl přeskočit a Valdu jsem kopl do čumáku. Nejranější vzpomínka na smrt. Řval jsem. Ségra mi to asi vyčítala, už si to přesně nepamatuju. Zabijačky, husy, prase, slepice. Taky jsem zabíjel králíky, taky jsem chtěl tátovi ukázat, že to umím. Chtěl jsem dokázat, že ho umím stáhnout atd.
- Když jsme si představovali dětství, představoval jsem si ryby.
- Smrt – děda, babi. Jak postupně umíral. Moc si to nepamatuju, jen že jsme byli na pohřbu, nenechali mě kouknout do rakve. Na veterině jsme pitvali vrabčáka. Jinak jsem ve škole mohl na pitvu, ale nechtěl jsem.
- Bratránek – umřel jako mimino.
Osada havranů – mor – blížící se smrt – putovali po řece.
Horory z dětství – Upír z Feratu, Drákula.

• **V diskusi dále zaznělo:**

- Smrt má různé rozměry. Podle toho, jak se na ní podílím. Smrt spojená s mužstvím: „Správnej chlap dokáže zabít.“
- Homér, když mluví o mrtvých, tak zmiňuje, že duše, když opouští tělo, tak piští.

- Smrt ve snu: ukončení, zrození nového začátku.
- **Proč se smrtí zabývat?**
 - Pro mě je důležitý, abych se toho přestal bát. Abych prohloubil to, čemu věřím. Osvobodit se od strachu.
 - Já nemám problém se o tom bavit. Vím, jak by měl vypadat můj hrob, jak bych měl umřít. Upřímně se bojím, že nestihnu, co bych chtěl.
 - Tohle téma je důležitý. Každý se se smrtí musí potkávat, „vošáhávat“ si ji. Umožňuje to dozrávání. Je to lekce.
 - Smrtí jsem se dnes zabýval – kolega mi přál k narozeninám se slovy „Tak už máš půlku za sebou“. Jak bych se zařídil, kdybych měl jen rok před sebou? Nechtěl bych skončit na LDN. Raději skončit na šichtě jako ten zedník. (Reakce: Zabít se můžeš vždycky.)
 - Mě by zajímalo téma: jak můžeme smrt využívat? Např. máte týden, co uděláte? Něco ve smyslu této techniky. Buď smrt vytěsňuju, nebo žiju nevědomě.
 - Žij tak, jak bys měl, ale tak, jako bys zítra umřít měl.
 - Smrt jako nepřítel. Obraz smrti jako nepřítele. Kostlivec. Tanec smrti.
 - Der Tod (Smrt'ák) x Kmotříčka Smrt.
- **Zakázka: Blíží se chvíle, kdy se budu muset rozhodnout, kde budu žít následující rok, dva. V Belgii? Nebo jinde? Co dál? Jak dál?**
 - Na základě svých zkušeností bych ti řekl: Go West young man!
- **Doporučené filmy:**
 - Big fish – Tim Burton
 - Beautiful - Alejandro González Iñárritu
 - Vysvobození - John Boorman
 - Dead Man – Jim Jarmush
 - Výlet – Alice Nellis
- **Cesta na Mikulášský hřbitov. Noční desetiminutová kontemplace. Vymyslete svůj epitař.**
 - Děkuji smrti, že mě proměňuje.
 - Bloudil. Do cíle dorazil.

- skončily hry uondané
naplnil se čas
smrt lehká je
jak pírkó větrem hnané
a já v trávě kolem vás
- Člověk zde pochovaný žil smysluplně a nejen sám pro sebe.
- Ten, který alespoň někdy žil se vším spokojenej.
- Žiju dál! Jsem trávou, perem z orla, dechem bizona...
- potřetí snad pochopil
- Miluju život,
miluju vás.

Zapsal: Petr Šimon, 15. a 16. 5. 2011